

РЕШЕНИЕ

№ 2524

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от Г.А Гражданско дело № 20231110150049 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.310 и сл. от ГПК.

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Д. Д. срещу „*****Т, с която са предявени обективно, кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ.

В исковата молба се твърди, че между страните е съществувало трудово правоотношение, като ищецът заемал длъжността „главен асистент“, в Катедра “Обща и оперативна хирургия“ на ***** при МУ-София. Ищецът сочи, че със Заповед №171/06.07.2023г. на Ректора на Медицински Университет, трудовото му правоотношение било прекратено на основание 334 КТ, вр. с чл. 58, ал.1, т.3 ЗВО.

Твърди, че уволнението му е незаконосъобразно тъй като в уволнителната заповед не е налице цитираната предпоставка на прекратяване на договора, а именно: „невъзможност за осигуряване на преподавателска дейност“.

Излага, че за да е законосъобразно упражненото от работодателя потестативно право, с което е прекратил трудово правоотношение с ищеца, следва да е налице пълна невъзможност да бъде осигурено изпълнение на преподавателската дейност, която невъзможност да не е в причинно-следствена връзка с виновното поведение на ищеца, както и такова на ответника. Изтъква, че хипотезата на чл.58, ал.1, т.3 от ЗВО предвижда

единствено пълна и трайна невъзможност да се осигури изпълнение на преподавателската дейност.

Твърди, че не са налице обективни причини, които да са породили невъзможността на ответника да осигури изпълнение на преподавателската му дейност

Сочи, че уволнителната заповед не е мотивирана, същата е неясна и липсва конкретизиране на какво основание е взето решение за прекратяване на трудовото правоотношение.

Излага твърдения, че учебния план не бил изменян и не са премахвани учебни дисциплини, както и не се е намалило годишна учебна натовареност.

Поддържа, че в уволнителната заповед са посочени две коренно различни основания за прекратяване на трудовото правоотношение. Едната е специална- чл.58, ал.1, т.3 от ЗВО, а другата- обща, поради което счита, че не би могло трудовото правоотношение да бъде прекратено и на двете основания. Предвид гореизложеното, предявяват се процесните искиви претенции, с които се моли да бъде признато за незаконно и отменено уволнението на ищеца, както и ищецът да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в която оспорва твърденията на ищцовата страна. Соци, че страните са били в трудово правоотношение съгласно Трудов договор за допълнителен труд № 263/31.10.2014 г. и Допълнително споразумение № 157/19.07.2017 г.

Излага твърдения, че основание за прекратяване на Трудов договор за допълнителен труд № 263/31.10.2014 г. е чл. 334, ал. 1 КТ, в който се съдържа правило свързано с въвеждането допълнително основание за прекратяване на допълнителни трудови договори, а именно с предизвестие от 15 дни.

Твърди се, че това представлявало облекчен ред за прекратяване на трудовото правоотношение при допълнителните трудови договори, поради това за прекратяването им не била предвидена защитна уредба като всяка от страните по договора може да се освободи от задълженията си по него с отправяне на предизвестие за прекратяване.

Сочи се, че работодателят нямал задължение да търси друга възможност за осигуряване на преподавателска дейност, тъй като трудово правоотношение не е превърнало трудовия договор за допълнителен труд в основно трудово правоотношение.

Твърди, че нормата на чл. 334 КТ за допълнителен труд, има подпомагащо и допълващо значение, което извежда от правилото на ал.2 на чл. 334 КТ, според което, при уволнение по чл. 334, ал.1 КТ не се прилага чл. 333 КТ, регламентиращ предварителната закрила при уволнение,

Посочва, че в случая, в хипотезата на чл. 335, ал. 2, т. 2 КТ - при

неспазване 15-дневния срок на предизвестieto трудовият договор е законосъобразно прекратен с връчването на процесната заповед, като е заплатено на основание чл. 220, ал. 1 КТ обезщетение за целия 15-дневен срок на предизвестieto.

Твърди, че предявеният иск е недопустим, доколкото същият е предявен срещу ненадлежен ответник, а именно срещу ***** към Медицински университет – София.

С оглед горепосоченото се твърди, че заповедта е правилна и законосъобразна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното:

По делото не е спорно, а се установява и от представените писмени доказателства, че между страните е съществувало трудово правоотношение, учредено по силата на Трудов договор за допълнителен труд № 263/31.10.2014 г. и Допълнително споразумение № 157/19.07.2017 г., като ищецът заемал длъжност „главен асистент, висше училище“ в Катедра „Обща и оперативна хирургия“ на ***** при МУ-София, както и че със Заповед №171/06.07.2023г. на Ректора на Медицински Университет, трудовото правоотношение на ищеца е било прекратено на основание 334 КТ, вр. с чл. 58, ал.1, т.3 ЗВО.

Видно от протокол № 1/12.05.2023 г. на Катедреният съвет на катедра по „Обща и оперативна хирургия“ ***** към Медицински университет София е взето решение да бъде предложено ищецът д-р Д. Д. да бъде освободен от длъжност със следните мотиви: 1. Поради невъзможност да се осигури изпълнението на преподавателска дейност по дисциплината „Обща и оперативна хирургия“ и или да бъде *прехвърлен или преквалифициран в сродна научна дисциплина*. С протокол № 30 от 15.06.2023г., факултетен съвет на МФ с 19 гласа „за“ и 1 глас „въздържал се“, прави предложение до ректора на МУ-София за освобождаване от длъжност на ищеца или да бъде *прехвърлен или преквалифициран в сродна научна дисциплина*, въз основа на взетото на 12.05.2023 г. решение на катедрения съвет на катедра „Обща и оперативна хирургия“.

В резултат на взетото решение на Катедреният съвет на катедра по „Обща и оперативна хирургия“ ***** към Медицински университет София, ректора на МУ със Заповед №171/06.07.2023г. прекратил, трудовото правоотношение на основание 334 КТ, вр. с чл. 58, ал.1, т.3 ЗВО.

Другите събрани по делото доказателства съдът намира за неотнoсими.

При така приетата за установена фактическа обстановка се

налагат следните правни изводи:

По допустимостта на иска:

Макар при насрочване на делото за разглеждане в открито заседание, съдът да е изложил кратки мотиви защо счита, че сочения в ИМ ответник е надлежен такъв, в настоящото решение следва да отбележи още:

Процесуалната легитимация на страните е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното производство, поради което за нея съдът следи служебно. Процесуалната легитимация или надлежните страни в процеса се определят от твърденията в исковата молба, като в случая несъмнено ищецът твърди и обосновава, че именно ответното дружество Медицински университет София-***** , като с допълнителна уточнителна молба, ищецът посочва, че ответник по иска е Медицински университет София-***** с ЕИК ***** . Действително ответник по настоящия спор се явява Медицински университет София, чрез неговите органи, съгласно ЗВО и чл. 44 от Правилника за устройството на дейността на МУ. Доколкото ищецът надлежно е посочил като надлежен ответник Медицински университет София, като е направил добавка „*****“, то това не би могло да се изведе като извод, че искът е предявен срещу ***** към МУ, което от своя страна да води до извод за недопустимост на иска, поради предявяването му срещу ненадлежен ответник. В този смисъл възражението за ненадлежна процесуална легитимация на ответника се явява неоснователно.

По основателността на иска:

В случая, процесното трудово правоотношение е било прекратено на основание чл. 58, ал.1, т.3 ЗВО, съгласно която членовете на академичния състав се освобождават от длъжност със заповед на ректора.

С нормите на чл.58 и чл.58а от Закона за висшето образование са регламентирани специални основания за прекратяване на трудовите правоотношения с лица – членове на академичния състав на висшето училище, а препращата разпоредба на чл.59 ЗВО предвижда, че за неуредените въпроси се прилагат субсидиарно разпоредбите на КТ. Академичният състав включва лицата, заемащи академични длъжности във висшите училища и научни организации, както и други лица посочени в ЗВО, който състав осъществява учебната, научноизследователската, художественотворческата и друга дейност, в съответствие със спецификата на висшето училище и академичната автономия - чл.2, ал.1 ЗРАСРБ, чл.6, ал.3, и чл.48 ЗВО. Съгласно чл.2, ал.3 ЗРАСРБ и чл.48, ал.3 ЗВО академичните длъжности, респ. тези на научно-преподавателския състав във висшите училища, са: за хабилиитирани преподаватели – доцент и професор; за нехабилиитирани преподаватели – асистент и главен асистент.

В трудовия спор за законосъобразността на прекратяването на трудовия

договор с лице – член на академичния състав на висше училище, предмет на правораздавателен контрол е наличието на материалноправните предпоставки за упражняване на потестативното право на работодателя на специалното уволнително основание по чл.58, ал.1, т.3 ЗВО. Изводът за осъществяването на тези предпоставки се обуславя от установяването в производството по индивидуалния трудов спор на факта на невъзможност да се осигури на уволнения служител – член на академичния състав, изпълнението на преподавателската му дейност. Установяването на законосъобразността на уволнението е в доказателствената тежест на работодателя– ответник, който следва при условията на пълно доказване да установи в процеса кумулативното наличие на горепосочените материалноправни предпоставки.

Установено е безспорно, че ищецът е член на академичния състав на МУ-София и извършва преподавателска дейност по трудово правоотношение на длъжността „главен асистент” в катедра „Обща и оперативна хирургия“ на *****.

Въз основа на представените от ответника писмени доказателства– протокол от заседанието на Катедрения съвет на Катедра „Обща и оперативна хирургия“ при на *****, не може да бъде изведен обоснован извод за наличието на предвидените в специалния закон материално- правни предпоставки за законосъобразност на уволнението.

Разпоредбата на чл.58, ал.1, т.3 ЗВО урежда обективно **/безвиновно/** основание за прекратяване на трудовото правоотношение, при което причините за уволнението стоят вън от личността на лицето, заемащо съответната академична длъжност или случаите, при които работодателят не може да осигури изпълнението на преподавателска дейност на лице от академичния състав, което е назначено при спазване на изискванията на закона, като невъзможността да му бъде осигурена работа **не се дължи** на поведението на преподавателя, а на обективни причини, свързани с броя на студентите, броя на преподавателите и тяхната натовареност. Изложените от ответника доводи биха могли да доведат до прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата на друго основание, но не и на посоченото в уволнителната заповед основание.

За да е законосъобразно упражненото от работодателя потестативно право, с което е прекратил процесното трудово правоотношение с ищеца, следва да е налице абсолютна и пълна невъзможност на научния работник да бъде осигурено изпълнение на преподавателската дейност, която невъзможност не е във причинно-следствена връзка с виновно поведение на някоя от страните в правоотношението. Съгласно установеното от съда фактическо и правно положение е видно, че за ищеца е съществувала възможност да преподава научната дисциплина, като да бъде прехвърлен или преквалифициран в сродна научна дисциплина. В случая е недопустимо разширителното тълкуване на нормата на чл. 58, ал. 1, т. 3 ЗВО, като хипотезата на приложимата правна норма на включва единствено пълна и

трайна невъзможност да се осигури изпълнение на преподавателската дейност.

Отделно от горното, поделото не се събраха доказателства, които да установяват, невъзможност от страна на ищеца по делото да се осигури изпълнението на преподавателска дейност по дисциплината „Обща и оперативна хирургия“.

При така събрания по делото доказателствен материал, и предвид посочената по-горе доказателствена тежест, законността на атакуваното от ищцата уволнение се явява недоказана. Това обосновава извод за основателност на предявения иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ и за отмяна на извършеното от ответника уволнение като незаконно.

Незаконосъобразността на уволнението и неговата отмяна, обуславя и основателността на втория обективно съединен иск - искът с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението работа, който следва да бъде уважен.

Следва, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът да бъде осъден да заплати на ищецът, сумата от 800лв.- разноси по делото за заплатено адв. възнаграждение, съобразно уважената част от иска.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да плати по сметка на СРС дължимата държавна такса за уважените иски в размер на 100 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл.344, ал.1, т.1 КТ извършеното на основание чл.58, ал.1, т.3 ЗВО със Заповед №171/06.07.2023г. на ***** уволнение на Д. Д. Д., ЕГН ***** от длъжността „Главен асистент“ в Катедра „Обща и оперативна хирургия“ на ***** при Медицински университет - София.

ВЪЗСТАНОВЯВА Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. *****, на заеманата преди уволнението длъжност – „Главен асистент“ в Катедра „Обща и оперативна хирургия“ на ***** при Медицински университет - София, на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ.

ОСЪЖДА *****, ЕИК: *****, с адрес: гр. *****, да заплати на Д. Д. Д., ЕГН *****, с адрес с. *****, на основание чл.78, ал.1 ГПК направените разноси по делото в размер на 800,00 лв. /осемстотин лева/.

ОСЪЖДА *****, ЕИК: *****, с адрес: гр. *****, да

заплати по сметка на Софийски районен съд, сумата от 100,00 лв. /сто лева/, представляваща държавна такса по уважените искове, на основание чл.78, ал.6 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Софийски районен съд: _____